než Alláha. Alláh proklíná toho, kdo krade hraniční patníky pozemků (aby si svůj pozemek zvětšil). Alláh proklíná toho, kdo proklíná své rodiče. Alláh proklíná toho, kdo napomáhá někomu, kdo vnáší do víry novoty.“

Takže nyní jsme úspěšně vystudovali a je načase myslet na... manželství! Možná se vám do toho až tak moc nechce a nastává další životní období, kdy se rodiče mohou přetrhnout. Chtějí pro vás najít toho nejkrásnějšího, nejinteligentnějšího a nejzbožnějšího člověka, který bude dokonalým životním partnerem pro jejich malou princeznu či prince. Pro nás jako pro děti je to vzrušující období poznávání, ale pro rodiče to znamená neustálé přemítání, zda je tento člověk ten pravý či ne, náročnou detektivní práci při prověřování charakteru a pak návštěvy u lidí, které někdy ani předem neznají, a vyřazování nevhodných nápadníků. Když se nad tím zamyslíte, vaši rodiče vám při hledání vašeho vyvoleného či vyvolené prokazují neocenitelnou službu.

O třicet let později je vám padesát let, jste úspěšní a vaši rodiče začínají znatelně stárnout. Vaše děti jsou už dospělé a máte dokonce i vnoučata. Zjišťujete, že vaši rodiče začínají být zapomnětliví a možná se už o sebe nedokáží sami postarat. Špatně chodí a riziko úrazů roste. Máte pocit, že se o ně nemůžete starat, tak si hned druhý den vytáhnete složku s letáky na domovy důchodců, které jste během let nastřádali. Hledáte co nejlepší ústav, kam své rodiče umístit, abyste neměli výčitky, že jste je bezcitně odložili a dál si žili svůj život. Během vašeho bohatého života se vám podařilo zapomenout na všechno to úsilí a odříkání, se kterým se o vás starali a dobře vás vychovali. Kupodivu vás ve chvílích, když už měli pocit, že to nemůžou zvládnout, nikam neodložili. Pamatujte, že historie se

opakuje. Chcete, aby vás jednou vaše děti umístily do co nejkvalitnějšího domova důchodců?

Naše náboženství takové chování neschvaluje a tuto oblast považuje za tak zásadní, že kvůli tomu může člověk skončit v pekle.

Abú Hurajra slyšel Proroka (nechť mu Alláh žehná) říct: „Ať je zostuzen a ponížen, ať je zostuzen a ponížen, ať je zostuzen a ponížen.“ Oni řekli: „Kdo, posle Alláhův?“ On řekl: „Ten, jehož rodiče dosáhnou vysokého věku, nebo jeden z nich, a on vstoupí do pekla (protože se o ně nepostaral).“

Posledním zastavením na naší cestě je pohřeb vašich rodičů. Vidíte své drahé rodiče zahalené do bílého plátna, jak jsou ukládáni do země a vrší se na ně hlína a oni už nevstanou až do té doby, než je Alláh opět vzkřísí. Odcházejí na Onen svět a vy s tím nemůžete nic dělat. Otázkou ovšem zůstává, zda jste pro ně udělali dost na tomto světě, když jste byli spolu. Bratři a sestry, dokud tu vaši rodiče stále jsou, Alláh pro vás nechává dveře požehnání otevřené. Stačí jen vstoupit.

Vydala: Muslimská obec v Praze, 2013

Další informace o islámu

Muslimská obec a Islámská nadace v Praze
Hlavní islámské centrum
Blatská 1491, 198 00 Praha 9
tel./fax: 281 918 876, e-mail: praha@muslim.cz

Informační centrum a modlitebna
Politických vězňů 14 (1. patro), Praha 1
tel.: 224 227 903, e-mail: praha@muslim.cz

Jazyková škola Alfirdaus
Masarykova 23, 602 00 Brno - střed
tel.: 773 943 164, alfirdaus@alfirdaus.cz

Muslimská obec a Islámská nadace v Brně
Vídeňská 38a, 639 00 Brno
tel.: 543 243 352, fax: 543 243 594
e-mail: brno@muslim.cz

Muslimská obec v Teplicích
U Nových Lázní 1224/10, 415 01 Teplice
tel.: 777 048 128, e-mail: teplice@muslim.cz

Muslimská obec v Hradci Králové
Drahoňovského 1175, 500 02 Hradec Králové
www.hkmuslims.com

Internetové stránky

http://www.al-islam.cz
http://www.islamcz.cz
http://www.islamweb.sk

rodiče

a jejich postavení v islámu

„Ach jo, oni jsou tak mimo!“ „Ale dneska je už jiná doba.“ „Pořád mi něco zakazují.“ Připomíná vám to něco? To jsou slova miliónů dětí z celého světa, které si stěžují... na své rodiče. Je zarážející, že ze všech problémů bez ohledu na životní situaci (např. studium, finance, možnosti pracovního uplatnění či sociální problémy) vnímají mladí lidé jako bezkonkurenčně největší obtíž... své rodiče.

V životě si všichni musíme projít určitými stádii: naučíme se chodit a mluvit, chodit na nočník, rozpatláme jídlo po své dětské židličce, jakmile se máma otočí, projdeme očkováním a jednou se skoro určitě také rozhádáme s rodiči. K pubertě patří vzpoura proti rodičům, kdy cítíme, že chceme být nezávislí a že rodiče nám pořád v něčem brání, na všechno mají nějaká pravidla a omezení, až toho jednou máme až po krk. Samozřejmě to tak není ve všech případech, ale výjimka potvrzuje pravidlo.

Z nadpisu jste pravděpodobně pochopili, o čem tento leták pojednává a z jakého úhlu pohledu. Rodiče jsou úžasní, zaslouží si naši úctu, máme k nim být uctiví, laskaví, milosrdní, bla bla bla... a samozřejmě budete mít naprostou pravdu. Ale je otázka, kolik toho o této oblasti opravdu víte. Můžete si dovolit neznat všechny informace, které islám k tématu „rodiče“ nabízí? Podívejte se alespoň na pár z nich a seznamte se s tím, jak důležití jednou budete pro své vlastní děti.

Začněme od začátku. Představte si, jak vaši rodiče sedí v ložnici a upřeně pozorují proužek těhotenského testu. Sledují, jak se začíná rýsovat druhá čárka, a pak se na sebe podívají a usmějí se způsobem, který beze slov říká „a je to tady“ a od té chvíle na sebe vzali závazek přivést na tento svět nový život, se všemi problémy, které s tím jsou spojeny. Je to podobné jako získat práci svých snů: náročná práce se všemi pozitivy i negativy, ale pokud ji vykonáváte zodpovědně, odměna a výsledky rozhodně stojí za to.

Tím začíná devět obtížných měsíců pro vaši matku. Začíná to neustálou nevolností, kdy nemůže jíst to, co měla předtím ráda, a naopak jí to, co by normálně nikdy nevzala do úst! Je nadopovaná hormony a v této fázi musí chudák váš otec snášet podrážděnost, nevolnosti a výkyvy nálad – nic příjemného.

Úspěšně tedy přežili první tři náročné měsíce. Poté začnete růst a s vámi se viditelně zakulacuje i vaše matka. Pokud jste velké dítě, může se u ní vyvinout abnormalita páteře, což se v těhotenství někdy stává. Vaše matka bude snadno unavená, bude muset o mnoho častěji než obvykle chodit na záchod, může trpět zácpou a pak se u ní může projevit chudokrevnost, protože vy jako parazit, kterým jste a vždy zůstanete, se živí z její krve (avšak ona se přes všechny problémy, které jí způsobujete, stejně bude usmívat a své bříško si s láskou hladit). Teď ještě posledních pár problémů a už brzy budete na světě. Stále rostete a pro vaši matku je stále obtížnější vyjít nebo sejít schody. Občas se zastaví bolestí, když jí zevnitř dáte dobře mířený kopanec. Když jste připraveni přijít na svět, pocítí stahy a porodní bolesti a čeká ji ještě zhruba 15 hodin muk, než se konečně objevíte. Celkově to pro vaši matku a otce nebylo nijak příjemných devět měsíců, ale přes všechno utrpení tu teď jste a svým příchodem jim navždy převrátíte život vzhůru nohama.

Všechna bolest a úsilí vašich rodičů, a obzvlášť matky, neprochází bez povšimnutí a náš vznešený prorok Muhammad (nechť mu Alláh žehná) v jednom potvrzeném výroku řekl:

„Mám vás zpravit o největších z velkých hříchů?“ (Pro zdůraznění to řekl celkem třikrát.) Oni řekli: „Samozřejmě, posle Alláhův.“ On řekl: „Přidružování partnerů k Alláhovi, neposlušnost vůči rodičům,“ poté se posadil a opřel, „a lživá řeč.“

Z toho, že neposlušnost vůči rodičům je druhým největším hříchem hned za přidružováním k Alláhovi, si můžeme udělat jasnou představu, jak důležití jsou pro nás naši rodiče. Když nahlédneme do svého nitra, pravděpodobně si vybavíme mnoho případů, kdy jsme své rodiče neposlouchali, nebo když nám řekli, že něco máme či nemáme dělat, udělali jsme pravý opak. Opravdu podnět k zamyšlení... Ale pokračujme dále: nyní jste vyrostli a jdete do školy. Vaše matka vám přinese školní potřeby a vy při pohledu na ně začnete natahovat, protože to znamená konec bezstarostnosti a začátek skutečných povinností. Matka se na vás usměje, pohladí vás po vlasech, obejme vás a pošeptá vám, že všechno bude v pořádku, ve škole si najdete mnoho kamarádů a naučíte se tam mnoho zajímavých věcí. Otec vás pak odveze do školy a jak vystupujete z auta, trochu se vám třesou kolena. Otočíte se a k otci vyšlete pohled plný bezmoci. On se skloní, políbí vás na čelo a řekne, abyste byli stateční a že všechno dobře dopadne.

Odpoledne vyjdete před školu a tam na vás čekají oba vaši rodiče. Jste celí rozcuchaní a ani oblečení není úplně v pořádku. Jakmile si všimnete rodičů, do očí vám vhrknou slzy a rozběhnete se k nim. Otec vás chytí, vezme do náruče a zeptá se, co se stalo. Mezi vzlyky mu vysvětlíte, že tamten kluk ve škole vás zmlátil, protože tam jste noví. Otec vás pustí, rodiče vás vezmou z obou stran za ruku a společně jdete zpátky do školy. Vyhledají vašeho

učitele a jasně mu řeknou, že se tato situace už nesmí nikdy opakovat.

Jednou z rolí našich rodičů je, že jsou našimi opatrovníky a ochránci. Neustále se o nás starají a jejich prioritou je zajistit, abychom byli spokojení a nikdo nám neublížil. Napadá vás někdo jiný, kdo nás takovýmto způsobem ochraňuje, a kdo myslí víc na nás než na sebe? Je zajímavé, že Prorok (nechť mu Alláh žehná) nám doporučil přednášet tuto modlitbu:

„Pane můj, smiluj se nad mými rodiči, tak jako oni byli milosrdní ke mně, když jsem byl malý.“

Rodiče projevují neuvěřitelnou obětavost, kterou můžeme plně pochopit možná teprve tehdy, když se sami staneme rodiči. Dělají možné i nemožné, abychom získali dobré vzdělání, tráví s námi celé hodiny, pomáhají nám s domácími úkoly, s přípravou na zkoušky a se studijními texty, dokonce i na vysoké škole, i když nemají ani potuchy o tom, co se to vlastně učíme. Vybavuji si dva konkrétní případy, kdy mi moje matka (ať jí Alláh dá ráj) pomáhala s učením na zkoušku, i když o tématu sama nic nevěděla. Jednou to bylo, když jsem se učil francouzštinu k maturitě. Seděla se mnou celé dny a zkoušela mě ze slovíček. Ona mi předčítala slova a já jsem je říkal ve francouzštině. Tvářila se při tom, jako by to byla nějaká marťanština. Jejímu výrazu jsem se musel smát a to celou situaci trochu zlehčilo a hned se mi lépe učilo. Podruhé to bylo na vysoké škole, kdy jsem se nedokázal zorientovat v jednom předmětu. Když moje matka viděla, jak jsem z toho frustrovaný, přisedla si ke mně, vzala si do ruky mou knihu a s jejím typickým šibalským pohledem řekla: „Dobře, tak já tě budu zkoušet.“ Vzpomínám si, že jsem se při představě, jak mě bude moje matka zkoušet ze složitých matematických algoritmů, musel smát tak, až jsem sotva popadal dech.

Ale vraťme se zpátky k tématu. Nyní jste skoro

dospělí středoškoláci a máte přátele, kteří jsou pro vás ti nejdůležitější lidé na celém světě. Pořád něco podnikají, chodí ven a schází se vždy u někoho doma, kde probírají zásadní životní otázky, a vy chcete za každou cenu být jedním z nich. Ale ouha, je tu jeden drobný zádrhel... ano, opět ti rodiče! „Ne, nemůžeš jít ven!“ „Ne, ten kluk se mi nelíbí, je problémový a koukej se od něho držet co nejdál!“ „Ne, nemůžeš u něj přespat.“ „Ne, nemůžeš jít na koncert! I kdyby to byly písničky z večerníčků, prostě nepůjdeš.“ Máte pocit, že neslyšíte nic jiného než „Ne!“ Doma je to jen samé ne, ne, ne a zase ne. V tomto období je váš vztah s rodiči nejvýbušnější. Nikdo neví dne ani hodiny, kdy to může bouchnout. V této situaci je třeba rozluštit skrytý vzkaz, který se nám někdy rodiče snaží sdělit, ale často ho ve zkratce vyjádří právě svým „ne!“ Skryté poselství by otevřeně vyjádřené znělo asi takto: „Moc nám na tobě záleží, pořád se o tebe bojíme a nechceme, aby se ti něco stalo.“ Zkuste si slovo „ne“ nahradit tímto sdělením a najednou je jejich přístup pochopitelný.

Z těchto důvodů si rodiče zaslouží naši nejvyšší úctu a obdiv. Úcta k rodičům dokonce překračuje i hranice víry, protože i když naši rodiče nejsou muslimové, stejně jim musíte prokazovat lásku a úctu. „Nutí-li tě však usilovně, abys ke Mně přidružoval něco, o čem nemáš vědění žádné, pak je neposlouchej! Buď k nim na tomto světě laskavý podle zvyklosti uznané.“ (Korán, 31:15)

Děti jsou v tomto období často v pokušení proklínat své rodiče za jejich „vměšování“ a někdy to také dělají. Když už mají rodičovských příkazů a zákazů plné zuby, často řeknou něco, čeho pak hluboce litují. Islám se k takovému chování staví velmi striktně:

„Alláh proklíná toho, kdo obětuje pro jiného